

על הפרק

כלכלת האבסורד של סובסידיות שבוטלו וסובסידיות שנשארו

נחם ספיר נהנה מלשנות בזהר הברזים, אפילו בשעה זו, שקומת האוצר דווקא חמורה. הכול הימים להוריד את רמת חייהם, אולם המדיניות לא מאז המלחמה לא נעשה כל צעד מיוחד כדי להוריד מעט את השכר משכבות הדיור, ענין תעסוקה, המעורבות, הקבלים הנשי-העסקים, אפילו לא לגבי צמיחה מוגברת ויציב אנשוריות חדשה להתעשרות קלה. השקול החברתי איננו בחתום רחוקות של שריאטור, ואף רואים כבר אפילו אנשים, אשר מנסות למכור כלכלית מחדה, כביכול, מוכנים להצדיק ולהמך בביטול הסובסידיות.

אטימות לבדיעה העשירים החברתיים, אטימות להשלכות החברתיות של המדיניות הכלכלית ואטימות לתוצאות המדיניות של המשלוח החברתיות הולד - שלושת אלה כאילו התמקדו בפרשת קצנצון של הסובסידיות.

מט רגריסובי, שפוגעו רעה

הסובסידיות יוצרות עיוות במערכת המדינית, המזיקים עולים בחיל צי, אולם, הם מתעלמים כליל מן העובדה, כי ביטול הסובסידיות מתערב במערכת החברתית. צעד זה של המשלה פועל כמט רגריסובי ביוזמה, נעני, זה רעה יותר מכל שפוגענות של אדם קטנה יותר. וחבר ברור ובלתי-שנוי, כאשר משקלם של האזון הניתנים, שהחיקרו עתה בבתי-אחד בשיעור שנין, לו תקיים מאז קום המדינה, נחתה והוא הולכת וגדלה יחסית אל המשי-מותח מוטות-ההכנסה בהשוואה למשפחות בעלות היכולת.

הכלכלן ספר מלובזקי עשה ב"על המשמר" ניתוח מעניין כיצד מועיל מט זה על חולשים.

המזון שהחיקרו זה נחתה 16.5 אחוזים. סלי-חצריה של משפחות אלה יחסיים, כחצוא מביטול הסובסידיות בלבד, בשיעור של 10.5 אחוזים.

משקל המוצרים שהחיקרו בכלל התאוצה בנחתה 2400 מ"מ לידהש כח וממלא משפחת החתיקיות באופן חלקי על הקצבה של משפחה כזאת, רק בשיעור של 4 אחוזים.

אם נחרגם נחרגים אלה לשאלה: מהי הנפילה הישראלית ברמת-החיים של משפחה מעוטת הכנסה בהשוואה למשפחה בעלת הכנסה גבוהה? נקבל את התשובה הבאה: ביטול הסובסידיות השיל על הנכנסות של משפחה גבוהה נטל כספי יחסי גדול מ-4 מאשר על משפחה בעלת אמצעים.

ביטול לעני - תוספת לעשיר

אולם, בתרגיל הזה של ביטול הסובסידיות יש גם תוספת סובסידיות. הוסבר איננו כל כך מסובך, ביטול הסובסידיות גורם לעליית המחירים. אנשי האוצר והתממו הענו, כי המדובר בעלייה כ-4 אחוזים במדד. אנשי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה סבורים, כי ההתייקרות של מוצרי-המזון החיוניים, בהתאם להתייקרות של המוצרים בהם יש מרכיב של סוכר, חלב, כלנים, וכיוצא בזה, תהיה כ-5-8 אחוזים כבר בשבועות הקרובים. כל דשים יגאריס-מרוואי תהפכו כ-10 אחוזים, מעדיים, כי ההתייקרות בהר-אולם, צריך לדעת, כי במדינת ארצות-

אגרות-חוב של (מלחמת-העצמאות) העצמאות למדי יקרה-המחיה, אנשים בעלי-אמצעים רבים רכשו איגרות אלה בתור הקצעה טובה, אשר לא זו בלבד ששומרת על ערכה המלא בהיותה צמודה למדד יקרה-המחיה, אלא אף מביאה ריבית של 5.5%. מסק זה נראה ויה כל כך טוב לאנשי-העסקים עד שבשלושת חודשים האחרונים בלבד נרכשו 1.5 מיליארד ל"י של איגרות-חוב צמודות אלה. ברור, שלא חשכירים, והאללים להיות משכרם שלעולם איננו צמודות את ההתייקרות, הם היו הקופצים. כיום הייבבת המשלה כ-20 מיליארד ל"י המדינה למדד, פירושו של דבר, כי אם כחוצא מביטול הסובסידיות יעלה שר, אפילו כשענתה של אנשי האוצר, רק ב-4 אחוזים, יקפוץ מדד חובה המדינה ההצמדה, ואם התממש תחזיתם של הכלכלנים וביטול הסובסידיות יוארד ל"י תוספת-יוקר זו למחירי איגרות-חוב המשלה בבתי-אחד ב"מ יעילת המשוללה מחוסר-היוקר ששקלים השכירים, בעלי איגרות-חוב ממשלתיים מקבלים תוספת עת לפרשה האחרונה, ולא רק על לחיק-רוח סטוייטה. כמו השכירים.

הנה אבסורד כלכלי-חברתי: אנשי האוצר מוונים, כי ביטול הסובסידיות יביא להסכון של מיליארד ל"י בהקציה המדינה. אולם, בזהו ומן גדיל צעד זה את חוצאות המשלה של מוצרי האוצר ב-800 מיליון ל"י כאומנם של אנשי האוצר, או ב-2 מיליארד ל"י, כאומנם המלא של חלי-מלגים. הסכון בהקציה המדינה של מיליארד ל"י ע"י ביטול הסובסידיות יעלה

לאוצר במיליארד ל"י בתשלום המדינה. הצורה היא שביטול הסובסידיות הוא מניעה קטנה בעינים ואילו תשלום המדינה הוא מניעה קטנה מאוצר הוא תשלום לעשירים דווקא.

הנה, אישור, כיצד מועיל אחד המנגנונים לחלוקה מחדש של החכמה הלאומית לטובת העשירים, שאינם עוקים כל כך לסובסידיות, ולרעה דלי האמצעים, להם ון נחוצות מאד.

הסובסידיות שנשארו

הנה, ון אף העיוותים החמורים בכלכלת ישראל! ון מקור לחי-עשירות הוחרתה יתר שהמשלה מוכרחה להספיק אותו באופן זה, מדי! ון כלל אבסורד: המשלה לוחו כסף ומצמידה את חובותיה למדד יקרה-המחיה. אבל, כשנחת נחתה הלאות - אין הצמדה כזאת, וכך גואים חובותיה לעשרות מיליארדים, אבל, מקבלי החלואות מכספי של הציבור משלמים (ריבית בלתי-צמודה) 9 אחוזים לשנה, כאשר ממדי האינפלציה בשנה האחרונה היו במבול של 25 אחוזים. מי שנקטו חלואות כזאת מהלל, ובצדק, שממדי האינפלציה יגדלו יותר... ון, אני מצטער, אבל אין לי ביטול אחר - ון סקנד ציבורי משוער ואם מבררים על הוצרדה לוחידי את רמת חיותם ולמנוע התעשרות יותר, צריך קודם-כל לבטל את חשיבת הוצאות דברים אלה השמיע מרופ' דן סטנצין, מכלכלת וידיעים ביוזר של ישראל, בראיון ל"מעריב". ובאילו הדבר ביניים, לשמע דברים דומים ל"ידיעות אחרונות", באותו יום עצמו, נגיד בנק ישראל, משה זנבר.

הטא על פסע

ההוצאות והמשלה הטיפו מאז על פסע, לא זו בלבד שביטול סובסידיות על מתירי-החיים, פועל ככך קשות בשכבות עממיות ועוררו ועם צדק העלול להוביל לאמץ מסוכן של העיני, ון פסע, אולם המשלה ושרי-האוצר לא עשו דבר מלבד ביטול הסובסידיות על לוח, חלב, ביצים, סוכר, מנתם סמך לא מצא לנכון להתחבא חובותיה כלכלית שלמה יותר, שיוות בה כדי להבטיח שמחיר המלחמה ונטל הכספות וחוליק באופן צודק יותר. השכבות העליונות של החברה הישראלית לא גדרשו, למעשה, לחס את הוצאותיהן וחו חסא.

אדם, שאין מחיר לזה, ון בנק כלכלי, שניתן להעריכו. במים האחרונים חכמה חושבה ליעוץ כלכלי לשרי-האוצר חזיר מיר חתי, "מחירי המלחמה והכנסות הכלכליות הנובעות ממנה". נאמר בו, בין 4" מלחמה וסובסידיות נבלות ממלכת-סיני וממלכת-ששת-חודשים של כלי המלחמה ובטון - במשך הודימה, באינפנטיות המלחמה, בתחכום יור גר הלאומי במשך 18 ימי חלופים נאמר 60-50 מיליון ל"י ליום. חמסד המצטבר של הוצר נאמר 100 מיליון ל"י ליום. מיליארד ל"י. בשנת 1974 צומד המדד נטל של כ-3.3 מיליארד ל"י, כלומר, סך הוצאות הוצר הלאומי כחצואה מן המלחמה מגיע ל-15 מיליארד ל"י בעוד. המסד המשקע ב-1973/74 כחצואה מן המלחמה נאמר ב-400 מיליארד ל"י. עקב המלחמה יספיד המשך הישראלי קרוב ל-100 מיליון דולר יצוא בשנתיים. אם להוסיף לכל אלה רכש חדש לצויל מחירי או מוצרי מקמיר, במקום הציוד שוב, את ההוצאות לתחזוקת ולדל, את ההוצאות לחקוק צבא-מילואים גדול במשך תקופה ארוכה, את הוצאות השיקום של צויר שונגם, את שיקום הצפונים והמשפחות השכולות, כי או יגיע מחיר מלחמה ירידי-המחירים לסוד-גדול של עשרות מיליארדים ל"י, או, יותר דיוק, לטכט של כ-20 מיליארד ל"י, כדי להבין מה המשפעת של סכום זה, מספיק אט חשב האוצר מייצרים במשך שנה, מגיע לכדי סכום זה. משמע, מלחמה על המשך הישראלי.

מי ישלם את המחיר הכיצי יחולק הנטל? אין המשלה מתכוונת להטיל מוטס נוספים, מס ערך מוסף, משמע עלייה כללית בנסחת של המחירים בשיעור של 10 אחוזים לפחות. שוב מכשיר המועיל באופן שווה לכל גשם חלפי העני בעיני העשירי. שוב, אין באמתחתו של האוצר שום אמצעי מיוחד וכללי העשירי כאחור. שוב, אין כדי לשאוב את רווחי ויתר שוואטכרי בעינים האחרונות של הנאות ואפילו לא לקצץ במקצת באלת המרוויחים מן המלחמה. אנשי האוצר דחו בשלב זה את הצעתה בדרך המלח מס מיוחד על רווחי יתר מן המלחמה. טענתם סובסטיית: "מט כוח לא היה יעיל". למעשה, קיבל האוצר את טענת המעבידים, כי מס רווחי יתר הוא "מס-שומחים מולטי", אומל בעיני זה נגיד בנק ישראל בראיון המוכר, בנימין ביקורת כללי בענינים שבהם צועדים על המשלה לנקוט צעדים שימנעו-רווחי מלחמה לי שיש להטיל מס מיוחד על רווחים עוזפים הנוצרים בתקופת ו...". והוכיחה היא, שכן, שאמר, לשלם את מחיר המלחמה האחרונה ע"י החרדה רמת-החיים בשיעור של 7-6 אחוזים לגשם. וזו המטרה המוצהרת של המדיניות הכלכלית בשעה זו. למעשה נחתה המשלה לטי הכלל: שיש שיש לו - מן לו עוד, ופי שאין לו - סך כמננו..."

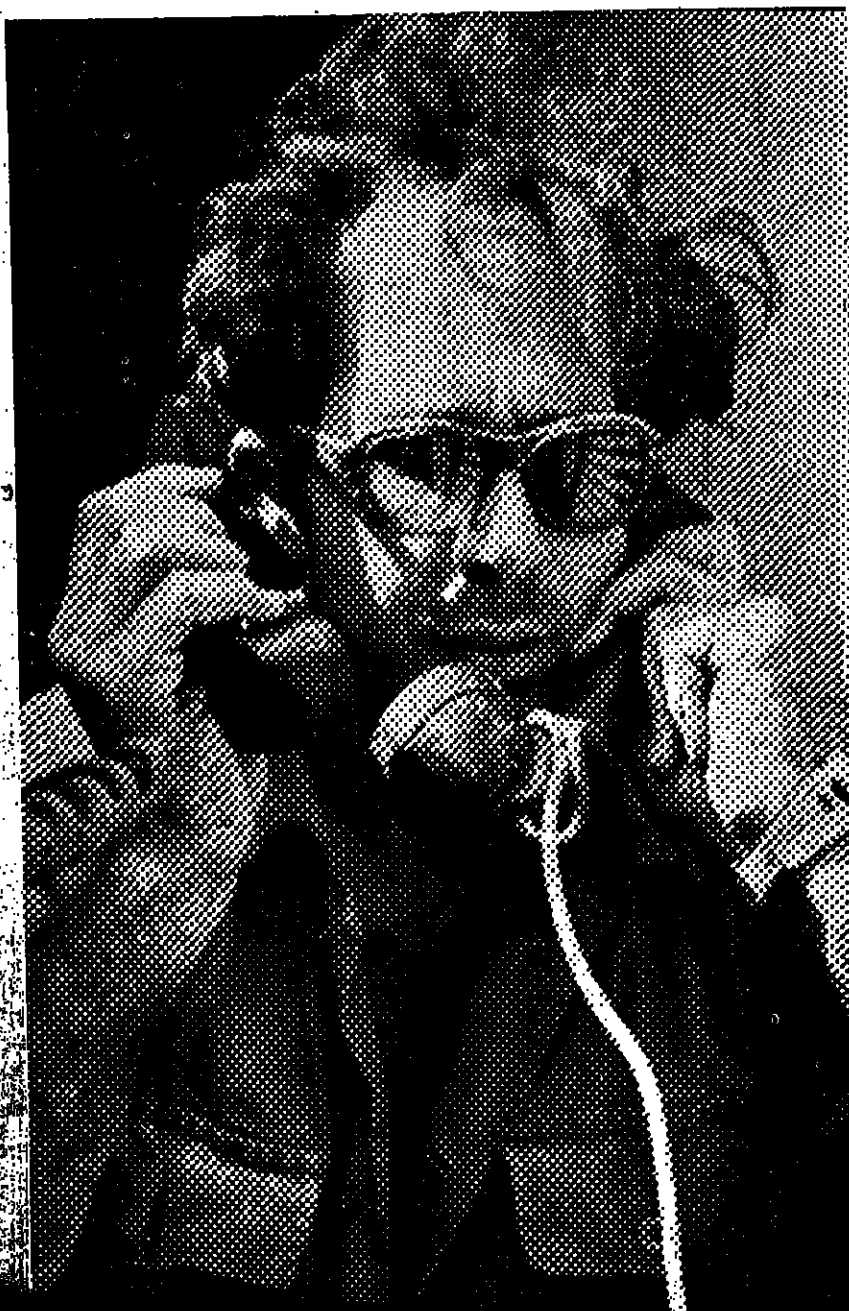
שולים P.P.
40

קול העם

איזו ממשלה?

הקומוניסטים מחייבים ליכוד אירופי

מפקד-המעוז שאינו נכנע

6

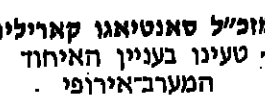
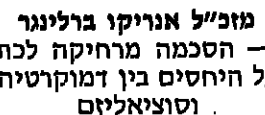
1974

12 במרץ

מספר העמוד

המחיר

המחיר

[illegible]

מזכ"ל ז'ורי' מארשה
חתמרון בין ישן וחדש

☐ י"ח. לאיחוד כלכלי

[illegible]

לינוס המפלגות הסובייטיות של ארצות אירופה המזרחית-
ליסטי, שנערך בימים 28–26 בינואר בבריסל, של לייזש השבועות
גדולה למדי: רוב המפלגות הכירו אתה ב,שוק המשותף" כבעברית
מתייחסת בעצמא: ההדללות שכן אף מאחיבים מבר-אירופה כבוש
חולטי מציאות: בעולם של שתי מעצמות גדולות, מדיניות בינלאומית
כל בעצם הויכוח הפולי יכרתה השתדלותם משיגרה. לנוכח ההכרזה
לנחל את המאבק העולמי במפלגות הגדולות במדינות אירופה-אירופיות
כוללים, לא יכלו המפלגות הסובייטיות אלא להוציר אתרי ויזמות
המפלגות המזרחיות, והתנגדה הסובייטית משלימה. על יסוד זה ארצות
בכל תחיל היותה-חדשה של התנועה האיגוד מקצועית בארצות
הקפיטליסטיות, ואם עליו הדבר יסוי, של סיוכיים בזמן כל הליצור-
רוב חותי רגליה, אף קולמוסים, אפסטיסיים, אוראקלים ונצחיים
במאבק על קהיליה שהכיל את מירוחו המפגשולים לטובת עצמאותה
של עמיה. קהיליה ותחומים תחברתי כה.

למזרח התיכון יש קשר רב עם אירופה. גם לדירוגו עשוי, איפוא, כינוס זה להיות בעל חשיבות: שיתוף גובר בקרב השמאל של אירופה בודדא-יניעו לחשקין גם על אזורנו ובעיותיו.

[illegible][illegible]

תפיסת מערב-אירופה

[illegible]

וְזוֹ לֹא בִּאמְרָה עֲדִיין חֲמִלָה תִּאָּחֲרֹבָה וְהִי
דִּינוּנִים עוֹד יַעֲמִיקוּ.

לברית רחבה

יען כי היחס בין ניתוח נכון ועקיב של המציאות לבין האפשרות לתגוע להקמת בריתות רחבות למען תמורות חברתיות הוא דיאלקטי. כשם שהסמלגה הקומוניסטית הצרפתית קירבה את היווצרות "ה" בריתות והעממיות" עם הסוציאליסטים וחרא דיקאלים השמאליים על-ידי התייחסות

[illegible]

העולמית" המורחית יאסשרו לחבריה ב-
ארצות המערב צעד מכריע זה לקראת
איחוד-מחדש של התנועה האיגוד-מקצו-
עית במערב-אירופה.

מאידך גיסא, יש צדק רב בחלק הראשון
של הצהרת כינוס-בריסל, זה המברר על
המשבר. אצל סוציאליסטים רבים, התחוה
האירופית הגדולה של שנות ה-50 סיגתה

מקום לאנשינו בחירות המפלגה והמדינה
לסיטת הרפורמה, בדצמבר שעבר, גילו
דברי ביקורת המורים נגד החברות המר-
נוטליניות את חינך ההתפתחות וזאת,
שבודאי עוד גובר והולך עם המהרה ה-
יורק, האינפלציה והאבסורד. אווירה כזאת
ייתכן גם באיטליה ובארצות נוספות, אף
כי בארצות הקתוליות כלכלי עולה עם חיים
משקל המוציא לדמוקרטיה. בהרבה על
זו של המפלגות הקומוניסטיות.
מתוך חוליה התקשורת והחדית "ש"

☐ תמורות חיוביות

[illegible]

תלמידי ולמורות של ארצות (מק שני).
היושי גם ינחם אופי השחיית (מפרק)
השלישי: "מדיניות הברית ורומה של
בכוחות השלום והמקוריים, המתקשים
והשוחריהם, שחולשת על כיכר הדוד
ועל הכרז השחיית, בשוני ובמקומה מה
קורית של כל חרור, לגבי הקומתמה מה
הודי מדיניות קבועה וקורית, שהם מנה
לום בהתאם לתלמידי הקומתמה בכל
אין - היום נלמד פיתוח המדיניות
והיננו החברה, מהר למען בניית הנוצריה
ליום.

[illegible]

היה מחסור אפילו בימי סטאלין — וזאת, אמנם, תולשחן של מסלוגת קומוניסטית שאינן בשלטון ואין בכוחן להוכיח הלכה למעשה שינושיו קומוניסטים אחרים. אבל התייצבותה ותחתייבותה של תנועה קומוניסטית במחצית יבשת על קו זה, שבכל מלה נוגד את הסטאליניזם — הן ערובה

□ ועידה עולמית — לא!

יחיה, כמובן, צורך בהתמדה בקו זה
והעמקתו, ביישומו בהי"ו ימים ב"חיים
עם השותפים המאויים ל"בית הרחב"ם
כבר בתנאים הנוכחיים ובחתימתו למה
שקורה בארצות השמונה כותר בניית ה"ז'
סוציאליזם, ודעתנו, המינימום הזה
רש, כדי לשבוע את הרבים ליצור אותה
בית רחב שתחולל לבסוף את החמורה
אל הרבה יותר.

[illegible]

זה" – כך סורחת חסיקה בפרק המישנה
 "מדרש פסולין קולקסיני בארומה", שבה
 מדובר על המדרש הישן.
 משה התיכון כאור של שלום – זהו
 הפרק האחרון מאד של מדרש רבות
 השנוענות לחוסין. הדרוש שניתן לסימנה
 של עדי-דוסובלטיק אורזות רבות את
 רות, את ארצו ואת זהו מציגה המהמנה
 של ארצות-היהודים ופרסית-המחשבות
 יד, כי נכחנות מנהלות את ריבונות
 המדינות היסטיכיותיו ואף מאימית של
 שלום. ההיחיד: אימית העימות האנושי
 ב'ט, באנונוני 1973.

[illegible]

עדיין מדבר „זקומוגיום נוסח מערב-אירופה“ במלים כלליות. אבל אם יצליח להחנכש ולהרבות ב„בריחות רחבות“, ידבר ובעיקר יפעל בוודאי ביתר קונקרטיזם.

על פניו, אחריו ממשגלותיו וזרועותיו, ויפנה אל מוצריו שובל ידו, ינה, כי ביום ביטול אל זה מקרי או תופעה חריגתית, אלא תמורת "החזקה" חוץ בחזקת הרגולר לעין – נוסל הנחה בם, כי התחזקתיות במחלת אל חישאר בגדר מנעם ערסם.

ביחוד אחר סיום השלב של "הפרדת הכוחות" במגלות ישראל-ערסם והחזקת שיתות משטעותיות להסדר-ערסם – אל-חן או מקווה להגיע – יכואו חרודי חן מגלים פרקטיסטי עם השטחאל "חישאר" יל, מושב שניהו בכר עזת מרעדים לאם-שור, לסכר ותו!

רוטה מלמדת, כי גם בבישנות ובחלקי-
יבשות אחרים — דרך "הקומוניזם נוסח
אירופה" היא נתונת.

צוה
יום שני
המועד האחרון
למסירת טפסי
הלווה

5.

هكذا في الأصل

מסמך

מוטי אשכנזי חידש בשבוע שעבר את מוסד ה"אני מאשים" כמסמך היסטורי, למחלוקת יום הכיפורים. עבר טיפול ביחיד מספחי המלחמה - מוטי אשכנזי, מפקד בעוז החוף הצפוני, אל עמדת הקרב החדשה שלו - ליד נושור ראשון. בשיבת השבת שלו, השבוע החריף מוטי - עוסק בהכנת הדוקטוראט שלו בתחום ההיסטורי של המדעים - את מאבקי ובימים א' פתח בשיבתו.

ה"אני מאשים" של מוטי אשכנזי, מפקד המעוז שלא נכנע

האיש שלא נכנע

חזו עוז החוף הצפוני, חידוש בכינוי מוטי אשכנזי בקו החזית אשר לא נפל ביד הצרים במחשפת יום הכיפורים. היה זה המעוז האחרון על השרון של חוף הים, בואר מורס טארד בצד ה-מזרחי של החזית. במשך ארבעה ימים המינים חדרו אנשי של מוטי אשכנזי את החקפנות, עד אשר ביום הרביעי למלחמה הצליחו להתחבר אליו כוחות צה"ל. במשך זה נפלו שנים מאנשי המעוז, בהפגזות הקשות של הצרים. יש עדויות למכביר על עוז רוחו של מפקד המעוז, מוטי אשכנזי, בימים נואמים אלה של המלחמה. אנשי המעוז מספרים כי מוטי סירב להתפנות מעמדתו הצפונית שלו, למרות שפגעו בו-סיסים בגולה. הוא יושב בעמדת החזית במעוז במשך ארבעה ימים רצופים, כאשר האוכל מובא אליו לעמדה. הוא ניר וצבי קסלר פורסמו ב"דיועות אחרונות", עוד בימי הקרבות, ודו-טור גדולה על "המעוז שלא נפל", הם מספרים מפי אחד החיילים מן הכוח שחדר אל המעוז: "הוא, המפקד, גם חובב ליד במעוז, בין הפגזות, באדישות כוח, כאילו זו מדיניות... לעומת זה-גוראים בשלי המוניטין - לא תמיד טובים - מוטי אשכנזי הוא אחד מבין גיבורי ה"אני מאשים" הרבים של מלחמת יום הכיפורים...

וקריאות עידוד מאת חבריו, לנשק, ה-פושטים פתח מדים, נושעי החלטה ש-לא להשתק את מחולל השלטון לפני המלחמה, בזמן המלחמה ואחרי המלחמה. לדעתו של מוטי אשכנזי לא זו בל-בד שלא הוסקו חלקים המדיניים של מלחמת יום הכיפורים, אפילו חלקים הצבאיים טרם הוסקו, על-אף מנייתו לא הזמן עדיין אפילו להעיר בסגנון ועדת-אגרונט. ויש לו מה לספר לדוד-דוד, שכן, הוא יושב במעוז הזה מ-23 בספטמבר, כלומר מלפני פרוץ המלחמה. בסגנון ועדת-אגרונט מופיעים ביו-חיים ה"גדולים", איש מבין שישה מפקדי המעוזים של קו החזית, ש-נותרו בחיים, לא נקרא להעיר בפני ועדת-אגרונט. (ראו מנייתו של ה"אני מאשים" במסגרת).

מוטי אשכנזי הוא אדם חושב, אשר איננו נכנע לאווירת המהפכה השוררת בארץ. הוא מאמין, ובצדק, שאפשר ל-שנות דברים, שצריך להילחם על כך. עידוד דבריו, שסירסם בשבוע שעבר ב"דיועות האחרונות", זהו מסמך מ-ליטי-אנושי מן המעולים ביותר, ש-פורסמו על מלחמת יום הכיפורים ומחלוקת זו מעין "שיח-לחמים" של המלחמה האחרונה, בזכות האנשים כמוטי אשכנזי יש תקווה לשינוי. אנו מביאים בלשונו מסמך זה, ה-"אני מאשים" של מפקד מעוז שלא נכנע:

"אני מאשים"

"אני מבטא את שרוב האנשים ה-צעירים בארץ מרגישים, והי הרגשת מחנק, בראש וראשונה מחנק חברתי ואינטלקטואלי. היספור הזה מאמין

במונח מוטיבציה אני מחנך את המלחמה והמחשבות המדיניות. אירחתי אצל זוג מכרים בקיבוץ. ישבו ביחד מספר זוגות וביניהם אנשים, אשר עדיין מרתמים במלואם. נושא השיחה היה מה צריך לעשות. סיפורי שבעתי להביע את מחאתי לאחר ש-אשתחזר. אחד הנוכחים, קצין מודיעין במילואים, הגיב: "מה שאתה עושה זה מעשה דון-קישוט". בארץ הזאת אין אדם יכול לשנות משהו. ברגע ש-יבגור הכול אני מתכוון לארוז את ה-חפצים וללכת מפה". שמעתי טיעונים כאלה מפי אנשים נוספים. הם ביטאו בצורה קיצונית את הרגשת המהפכה.

האמת היא, שבני-אדם בגילי ה-צעיר, נבין בין 18 עד 50, אינם מני-עים בארץ לכלל ביטוי בכל הנוגע ל-עמדות. בינוניות שלטת בכול. חירות מוח, המשטר החברתי-פוליטי שהת-גבש בשנים האחרונות יצר מעין חמ-מת-גחיות שמסרסת אותן מבחינת לכוונות מרצונן לפעול לשינוי חבר-המצליח כיום בישראל זה מי שצובר נכסים והכול נסתחים אחרי מירון חומרני זה בלי שנצטור רגע ונשאל: מה קורה לנו?

כל זה נתגלה במלחמת יום-הכיפורים. רבים חזרו לא בסך-הכול בבואה של חברה, על הרע ועל הטוב שבה, ול-צער הרע הוא הדימוי הנשיר.

במלחמת יום-הכיפורים, אינני מדבר כאן רק על המחלוקת הצבאית, אלא על תרומתה בהכנת בנייה של מוטיבציה קלאוויק אמר, כי המלחמה היא המ-שך המדיניות באמצעים אחרים. וב-מלחמה זו נחלנו כשלונות מדיניים ש-עדיין לא ניתן לראות את סופם ומכאן האחריות המיניסטריאלית. שכן, אם הינו אלה רק כשלונות צבאיים, הינו-ל-כשלונות אלה יש מפקדים בדרג זה או אחר, שנתנו או לא נתנו פקודות. אבל לצבא כיסוד פוליטי בחברה יש רק אחראי אחד וזה חשר הגבאי. בזה לא רציתי לומר שאין אנשים אחרים בממשלה הנושאים באחריות. אלא שמוקד האחריות הוא בשר הבט-חון.

אגב, כיצד משפיעה המנהיגות על החיילים, יעיד על כך דבר שתגנסית בו אישית בעת שירות. חפסתי שני חיילים, שנגבו דלק מרכב צבאי כדי להשתמש בו במכוניתם האחרונה. זאת מילואים ראה כשני רוסים את מספר הרכב, פנה אלי בדברים וניסה למנוע את העמדתו לדיון. הוא אמר לי: "מה אתה נספל אלי בשל המישה ליטרים בליון? לדין מותר לגנוב דברי אי-כ-אולגות?..." אפילו אם זו רק תד-מית והדברים אינם נכונים, עצם קיו-מה של תדמית זו משפיע על מעמדה של המנהיגות אצל האדם השוטף.

לעצם העניין, אין זה מאבק אישי נגד שר-הבטחון. זהו מאבק למען עי-קרון, טענתי היא, כי במקום שאין אח-ראים לכשלונות, אין גם אחריות. בש-מו של העיקרון הזה ובשמה של תדא-גוז לעתיד צה"ל החלטתי לצאת כנגד שר-הבטחון. הורשמותי היא, כי ללא שיוניים דראסטיים בצמרת השולטית

פעיל דורש: עידוד מוטי אשכנזי ביועדה-אגרונט! ח"כ מטעם "מוקד", מאיר פעיל, שגר את המנייה הבאה אל חשופט העליון, שפען אגרונט, וירד ועדווי חקירות לביקורת מחלוקת מלחמת יום הכיפורים.

אגב, שותפותי חזום עם סרון מרדכי אשר כנו, שחזה מפקד המעוז הצפוני ב-סני, מספר קילוסטרים מפורת ל-פורטיסעור.

קטן זה מוקד על המעוז חזיתי בקו מעוזי-החזית, שלא נפל בידי חשפונים, למרות שתותקף בחלכת על-ידו האויב הצפוני.

בשיחה עמו הסתברו לי מחלוקים צבאיים חמורים שפוטו בקרב כוחו-ונוו בסיני, בתקופת שקדמה למלח-מת יום-הכיפורים ובזמן המלחמה ח-ראשונים.

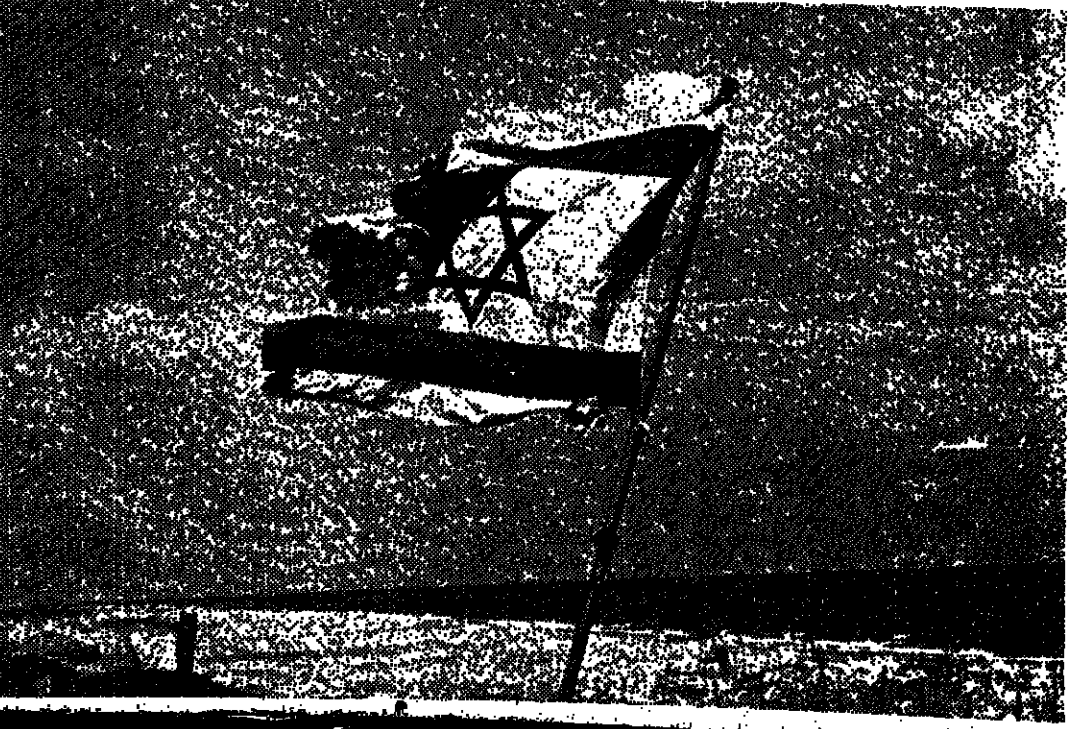
מרדכי אשכנזי חודיע לי, כי הוא פנה אל מוכירות ועדו-חקירות, שי-תני עמוד בראשה, כדי למסור עדות - אך פנים קובל תשובה.

קטן זה מוקד צה"ל, אני מרשה ל-עצמי לחנוע לכם לחזון את קטני המולאנים, סרון מרדכי אשכנזי, ש-יעיד במינס, אני משוכנע כי באמצעי-עוז עדותו תקבלו אינפורמציה ממ-קור ראשון ובעלת ערך רב על הא-ווריה ששררה בקרב כוחותינו ב"קו בר-לב" ערב מלחמת יום-הכיפורים ובמינה הראשונים.

בברכה, מאיר פעיל, ח"כ

להבדיר בקודת זאת. אינני שייך לכל גוף פוליטי ולא עומד מאחורי כל גוף פוליטי. יחד עם זאת, אינני רואה שום פגם מבחינת דמוקראטית אם אנשים השייכים לגופים פוליטיים יצטרפו ל-מאבק זה, אבל בתנאי שיעשו זאת כ-אנשים פרטיים,

הדגל נקרע מהפגזה אך לא ירד אף לרגע

המעוז שהחזיק מעמד

